mon cun

/. Tu \c Conradi institutoris sui, qui ei
contemptum rerum terrenarum
T. /. persuasisset, cum effectu attendit,
ita ut deo supplicaret, quatinus
contemptum temporalium cordi
dilectone ejus suggereret, deinde et libero-
rum suorum dilectionem
/. carnalem ei tolleret, et ut con-
tumelias sibi illatas contemp-
büs neret. Que se in his tribus ex-
/. auditam sentiens, dixit pe-
/. dissequis suis: Dominus exau-
/. divit orationes meas, et ecce
omnes mundanas possessiones
/. quas aliquando dilexi, nunc
/. ut stercora reputo, pueros meos,
/. quos dominus dedit mihi, ipso
teste tamquam extraneos re-
detractoib9 T. /. puto, in dampnis, in detrac-
/. tionibus et mei contemptu de-
lector et gaudeo. Nichil paro
/. diligo, nisi deum qui dedit
/nu. omnia.

(Caput XIX.)

/du \c Magister Conradus, cui obedi-
/. enciam fecerat, in multis tem-
\e te Elyzabeth probavit constan-
/. ciam, frangens in omnibus illi-
/du us voluntatem, ut ex hoc ipsi
/. obedientis amplius meritum ac-
cresceret. Propter quod ut plus eam
/. affligeret, contraria cordi ejus
percepit et singulos quos in
familia sua magis dilectos
/. habebat, ab ea repulit. Nam